

Vayeshev Aleph

[Genesis]

(37)2:This is the history of the generations of Yaakov.

Yoseph, being seventeen years old, was tending the flock with his brothers. He, a youth, was with the sons of Bilhah and Zilpah, his father's wives. Yoseph brought an evil report of them to their father.

3:Now Yisrael loved Yoseph more than all his children, because he was the son of his old age, and he made him a coat of many colors.

4:His brothers saw that their father loved him more than all his brothers, and they hated him, and couldn't speak peaceably to him.

5:Yoseph dreamed a dream, and he told it to his brothers, and they hated him all the more.

6:He said to them, "Please hear this dream which I have dreamed:

7:for, behold, we were binding sheaves in the field, and behold, my sheaf arose and also stood upright; and behold, your sheaves came around, and bowed down to my sheaf.

8:His brothers said to him, "Will you indeed reign over us? Or will you indeed have dominion over us?" They hated him all the more for his dreams and for his words.

9:He dreamed yet another dream, and told it to his brothers, and said, "Behold, I have dreamed yet another dream: and behold, the sun and the moon and eleven stars bowed down to me.

10:He told it to his father and to his brothers. His father rebuked him, and said to him, "What is this dream that you have dreamed? Will I and your mother and your brothers indeed come to bow ourselves down to you to the earth?"

11:His brothers envied him; but his father kept the matter in mind.

12:His brothers went to tend their father's flock in Shechem.

13:Yisrael said to Yoseph, "Aren't your brothers tending the flock in Shechem? Come, and I will send you to them." He said to him, "Here I am.

אֵלֶּה | (37)2

תִּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שִׁבְע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רֹעֵה אֶת־אָחָיו בְּצֹאן וְהוּא נֶעַר אֶת־בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דְּבַר רֹעֵה אֶל־אָבִיהֶם׃ וַיִּשְׂרָאֵל אֶהֱבֶה אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בְּנָיו כִּי־בֶן־זִקְנִים הוּא לוֹ וַעֲשֵׂה לוֹ כְּתִנֵּת פְּסִים׃⁴ וַיִּרְאוּ אָחָיו כִּי־אֵתוֹ אֶהֱבֶה אָבִיהֶם מִכָּל־אָחָיו וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם׃⁵ וַיַּחֲלֶם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגִּד לְאָחָיו וַיֹּסְפוּ

עוֹד שֹׁנֵא אֹתוֹ׃⁶ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמְעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי׃⁷ וְהִנֵּה אֲנִי חֹנֵן מְאֹלָמִים אֲלֵמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלַמְתִּי וְגַם־נִצְבָה וְהִנֵּה תִסְבִּינָה אֲלַמְתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶינּוּ לְאֲלַמְתִּי׃⁸ וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָחָיו הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מִשׁוֹל תִּמְשָׁל בָּנוּ וַיֹּסְפוּ עוֹד שֹׁנֵא אֹתוֹ עַל־חֲלַמְתּוֹ וְעַל־דְּבָרָיו׃

וַיַּחֲלֶם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיִּסְפֹּר אֹתוֹ לְאָחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עֶשְׂרִי כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי׃¹⁰ וַיִּסְפֹּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אָחָיו וַיַּגְעֵר־בוּ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ הֲבֹא גְבוּא אָנִי וְאִמְךָ וְאָחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אֶרְצָה׃¹¹ וַיִּקְנְאוּ־בוּ אָחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר׃¹² וַיֵּלְכוּ וַיִּלְכּוּ אָחָיו לְרֹעוֹת אֶת־צֹאן אָבִיהֶם בְּשֶׁכֶם׃

וַיֹּאמֶר¹³

14:He said to him, "Go now, see whether it is well with your brothers, and well with the flock; and bring me word back." So he sent him out of the vale of Hebron, and he came to Shechem.

יִשְׂרָאֵל אֶל-יֹוסֵף הֲלוֹא אַחֶיךָ רְעִים בְּשִׁכְּם לָכֵה
וְאַשְׁלַחְךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הִנְנִי: ¹⁴וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ-נָא
רְאֵה אֶת-שְׁלוֹם אַחֶיךָ וְאֶת-שְׁלוֹם הַצֹּאן וְהַשְּׂבָנִי
דַּבֵּר וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שְׂכֵמָה:

15:A certain man found him, and behold, he was wandering in the field: and the man asked him, saying, "What are you looking for?"

¹⁵וַיִּמְצְאוּהוּ

אִישׁ וְהִנֵּה תַעֲהָ בַשָּׂדֶה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר

16:He said, "I am looking for my brothers. Tell me, please, where they are tending the flock.

מֵה־תִּבְקֶשׁ: ¹⁶וַיֹּאמֶר אֶת-אֶחָי אֲנִכִי מִבְּקֶשׁ הַגִּידָה־

17:The man said, "They have left here, for I heard them say, 'Let us go to Dothan.'" Yoseph went after his brothers, and found them in Dothan.

נָא לִי אֵיפֹה הֵם רְעִים: ¹⁷וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נִסְעוּ מִזֶּה כִּי

שָׁמַעְתִּי אֲמֹרִים גִּלְכָּה דֹתָיְנָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף אַחֲרֵי אֶחָיו

18:They saw him from afar, and before he came near to them, they conspired against him to kill him.

וַיִּמְצְאוּם בְּדֹתָן: ¹⁸וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֵק וּבְטָרֵם יִקְרַב

19:They said one to another, "Behold, this dreamer comes.

אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ: ¹⁹וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אֶחָיו

20:Come now therefore, and let's kill him, and cast him into one of the pits, and we will say, 'An evil animal has devoured him.' We will see what will become of his dreams.

הִנֵּה בְּעַל הַחֲלָמוֹת הֲלוֹזָה בָּא: ²⁰וַעֲתָה | לָכוּ וְנַהַרְגֵהוּ

וְנִשְׁלַחְהוּ בְּאֶחַד הַבְּרוֹת וְאִמְרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלְתָהוּ

וְנִרְאָה מֵה־יְהִיו חֲלָמוֹתָיו:

Vayeshev Aleph

[Genesis]

(37)2:This is the history of the generations of Yaakov.

Yoseph, being seventeen years old, was tending the flock with his brothers. He, a youth, was with the sons of Bilhah and Zilpah, his father's wives. Yoseph brought an evil report of them to their father.

3:Now Yisrael loved Yoseph more than all his children, because he was the son of his old age, and he made him a coat of many colors.

4:His brothers saw that their father loved him more than all his brothers, and they hated him, and couldn't speak peaceably to him.

5:Yoseph dreamed a dream, and he told it to his brothers, and they hated him all the more.

6:He said to them, "Please hear this dream which I have dreamed:

7:for, behold, we were binding sheaves in the field, and behold, my sheaf arose and also stood upright; and behold, your sheaves came around, and bowed down to my sheaf.

8:His brothers said to him, "Will you indeed reign over us? Or will you indeed have dominion over us?" They hated him all the more for his dreams and for his words.

9:He dreamed yet another dream, and told it to his brothers, and said, "Behold, I have dreamed yet another dream: and behold, the sun and the moon and eleven stars bowed down to me.

10:He told it to his father and to his brothers. His father rebuked him, and said to him, "What is this dream that you have dreamed? Will I and your mother and your brothers indeed come to bow ourselves down to you to the earth?"

11:His brothers envied him; but his father kept the matter in mind.

12:His brothers went to tend their father's flock in Shechem.

13:Yisrael said to Yoseph, "Aren't your brothers tending the flock in Shechem? Come, and I will send you to them." He said to him, "Here I am.

אֵלֶּה | (37)2

תִּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שִׁבְע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רָעָה

אֶת־אָחָיו בְּצֹאן וְהוּא נֶעַר אֶת־בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת־בְּנֵי

זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דְּבַר רָעָה אֶל־

אָבִיהֶם׃ וַיִּשְׂרָאֵל אֶהֱבֶה אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בְּנָיו כִּי־בֶן־

זְקִינִים הוּא לוֹ וַעֲשֵׂה לוֹ כְּתִנֵּת פָּסִים׃ וַיִּרְאוּ אָחָיו כִּי־

אִתּוֹ אֶהֱבֶה אֶבְיָהֶם מִכָּל־אָחָיו וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ

דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם׃ וַיִּחְלֵם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיִּגְדַּל לְאָחָיו

וַיִּוְסְפוּ

עוֹד שָׁנָא אֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמְעוּ־נָא הַחֲלוֹם

הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי׃ וְהִנֵּה אֲנִי אֲנִי מְאֻלָּמִים אֻלָּמִים

בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלַמְתִּי וְגַם־נִצְבָה וְהִנֵּה

תִּסְבֶּינָה אֲלַמְתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶינּוּ לְאֲלַמְתִּי׃ וַיֹּאמְרוּ

לוֹ אָחָיו הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מִשׁוֹל תִּמְשָׁל

בָּנוּ וַיִּוְסְפוּ עוֹד שָׁנָא אֹתוֹ עַל־חֲלֻמֹתָיו וְעַל־דְּבָרָיו׃

וַיִּחְלֵם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיִּסְפֹּר אֹתוֹ לְאָחָיו וַיֹּאמֶר

הִנֵּה חֲלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד

עֶשְׂרֵ כּוֹכְבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי׃ וַיִּסְפֹּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־

אָחָיו וַיִּגְעַר־בוּ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר

חֲלַמְתָּ הֲבֹא הֲבֹא אֲנִי וְאִמְךָ וְאָחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת

לָךְ אֶרְצָה׃ וַיִּקְנְאוּ־בוּ אָחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר׃

וַיֵּלְכוּ אָחָיו לְרֻעוֹת אֶת־צֹאן אָבִיהֶם בְּשֶׁכֶם׃

וַיֹּאמֶר

14:He said to him, "Go now, see whether it is well with your brothers, and well with the flock; and bring me word back." So he sent him out of the vale of Hebron, and he came to Shechem.

יִשְׂרָאֵל אֶל-יֹסֵף הֲלוֹא אַחֶיךָ רְעִים בְּשִׂכְמָם לָכֵה
וְאַשְׁלַחְךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הֲנִנִי: ¹⁴וַיֹּאמֶר לוֹ לְךָ-נָא
רְאֵה אֶת-שְׁלוֹם אַחֶיךָ וְאֶת-שְׁלוֹם הַצֹּאן וְהַשְּׂבָנִי
דָּבַר וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שְׂכֵמָה:

15:A certain man found him, and behold, he was wandering in the field: and the man asked him, saying, "What are you looking for?"

¹⁵וַיִּמְצָאֵהוּ וַיִּשְׁאַל אֵיִשׁ וְהָיָה תֵעָה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר

16:He said, "I am looking for my brothers. Tell me, please, where they are tending the flock.

מֵה-תִּבְקֶשׁ: ¹⁶וַיֹּאמֶר אֶת-אֶחָי אֲנִכִי מִבְּקֶשׁ הַגִּידָה-
נָא לִי אֵיפֹה הֵם רְעִים: ¹⁷וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נִסְעוּ מִזֶּה כִּי

17:The man said, "They have left here, for I heard them say, 'Let us go to Dothan.'" Yoseph went after his brothers, and found them in Dothan.

שָׁמַעְתִּי וַיִּמְצְאוּם בְּדוֹתָן: ¹⁸וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרֶחֶק וּבְטָרֵם יִקְרַב
אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ: ¹⁹וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו

18:They saw him from afar, and before he came near to them, they conspired against him to kill him.

הֲנִיָּה בְּעַל הַחֲלָמוֹת הֲלֹזָה בָּא: ²⁰וַעֲתָה לָכוּ וְנַהֲרִיגְהוּ
וְנִשְׁלַחְהוּ בְּאֶחָד הַבְּרוֹת וְאַמְרָנוּ חֲתִיה רָעָה אֲכַלְתָּהוּ
וְנִרְאָה מֵה-יְהִיו חֲלָמוֹתָיו:

19:They said one to another, "Behold, this dreamer comes.

הֲנִיָּה בְּעַל הַחֲלָמוֹת הֲלֹזָה בָּא: ²⁰וַעֲתָה לָכוּ וְנַהֲרִיגְהוּ
וְנִשְׁלַחְהוּ בְּאֶחָד הַבְּרוֹת וְאַמְרָנוּ חֲתִיה רָעָה אֲכַלְתָּהוּ
וְנִרְאָה מֵה-יְהִיו חֲלָמוֹתָיו:

20:Come now therefore, and let's kill him, and cast him into one of the pits, and we will say, 'An evil animal has devoured him.' We will see what will become of his dreams.

וְנִרְאָה מֵה-יְהִיו חֲלָמוֹתָיו:

אלה |⁽³⁷⁾

תִּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שִׁבְע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רָעָה
אֶת־אָחִיו בְּצֹאן וְהוּא נָעַר אֶת־בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת־בְּנֵי
זְלֵפָה נְשֵׂי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דְּבַתָּם רָעָה אֶל־
אָבִיהֶם: ³ וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בְּנָיו כִּי־בֶן־
זְקֵנִים הוּא לוֹ וַעֲשֵׂה לוֹ כְּתוּבָת פְּסִים: ⁴ וַיִּרְאוּ אָחִיו כִּי־
אֵתוֹ אֶהָב אָבִיהֶם מִכָּל־אָחִיו וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ
דַּבְּרוּ לְשָׁלֵם: ⁵ וַיַּחֲלֵם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיִּגְדַּל אָחִיו וַיּוֹסֶפּוּ
עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ: ⁶ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמְעוּ־נָא הַחֲלוֹם
הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי: ⁷ וְהִנֵּה אֲנִי חָנוּ מֵאֲלֵמִים אֲלֵמִים
בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלַמְתִּי וְגַם־נִצְבָה וְהִנֵּה
תִּסְבִּינָה אֲלַמְתֵיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוּוּ לְאֲלַמְתִּי: ⁸ וַיֹּאמְרוּ
לוֹ אָחִיו הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מִשׁוֹל תִּמְשָׁל
בָּנוּ וַיּוֹסֶפּוּ עוֹד שְׁנָא אֹתוֹ עַל־חֲלַמְתּוֹ וְעַל־דְּבָרָיו:
⁹ וַיַּחֲלֵם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיִּסְפָּר אֹתוֹ לְאָחִיו וַיֹּאמֶר

הִנֵּה חֲלַמְתִּי חֵלֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשָּׁמַשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד
עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מְשַׁתְּחִימִים לִי: דְּבָרִים ¹⁰ וַיִּסְפֹּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־
אָחִיו וַיִּגְעַר־בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מַה הַחֵלֹם הַזֶּה אֲשֶׁר
חֲלַמְתָּ הֵבֹא הֵבֹא אָנֹכִי וְאֶמְךָ וְאֶחִיךָ לְהַשְׁתַּחֲוֹת
לְךָ אֶרְצָה: ¹¹ וַיִּקְנֹאוּ־בּוֹ אָחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדְּבָר:
וַיִּלְכּוּ ¹² וַיִּלְכּוּ אָחָיו לְרַעוֹת אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם בְּשָׂכָם: ¹³ וַיֹּאמֶר
יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלוֹא אֶחִיךָ רַעִים בְּשָׂכָם לָכֵה
וְאֶשְׁלַחְךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הֲנִנִּי: ¹⁴ וַיֹּאמֶר לוֹ לְךָ־נָא
רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם אֶחִיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם הַצֹּאן וְהַשְׁבָּנִי
דָּבַר וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעַמֶּק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שָׂכָמָה: וַיִּמְצְאוּהוּ ¹⁵
אִישׁ וְהִנֵּה תַעֲהָ בַשָּׂדֶה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר
מִה־תִּבְקֶשׁ: ¹⁶ וַיֹּאמֶר אֶת־אָחִי אָנֹכִי מִבְּקֶשׁ הַגִּידָה־
נָא לִי אֵיפֹה הֵם רַעִים: ¹⁷ וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נִסְעוּ מִזֶּה כִּי
שָׁמַעְתִּי אֲמָרִים נִלְכָּה דַתִּינָה וַיִּלְךְ יוֹסֵף אַחַר אָחָיו
וַיִּמְצָאם בְּדַתָּן: מִמַּטְר ¹⁸ וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרַחֵק וּבִטְרָם יִקְרַב
אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ: ¹⁹ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחָיו

הִנֵּה בַעַל הַחַלְמוֹת הַלְזָה בָּא׃ וְעַתָּה׃ לֵכוּ וְנִהְרָגְהוּ
וְנִשְׁלַכְהוּ בְּאַחַד הַבְּרוֹת וְאָמַרְנוּ חַיָּה רָעָה אָכַלְתָּהוּ
וְנִרְאָה מֵהַיְהוּי חַלְמָתוֹ׃

אלה

תכלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה
את אחיו בצאן והוא גער את בני בלהה ואת בני
זלפה גשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל
אביהם וישראל אהב את יוסף מכל בני כי בן
זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים ויראו אחיו כי
אתו אהב אביהם מכל אחיו וישגאו אתו ולא יכלו
דברו לשלם ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו
עוד שגא אתו ויאמר אליהם שמעו נא החלום
הזה אשר חלמתי והנה אגוזו מאלמים אלמים
בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה
תסבינה אלמתיכם ותשתזזוין לאלמתי ויאמרו
לו אחיו המכך תמכך עלינו אם משול תמשל
בנו ויוספו עוד שגא אתו על חלמתיו ועל דבריו
ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר

הִגָּה חֲלֹמֹתַי חֲלוֹם עוֹד וְהִגָּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהִירֵחַ וְאֶחָד
עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי וַיִּסְפָּר אֶל אָבִיו וְאֶל
אֶחָיו וַיִּגְעַר בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מַה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר
חֲלֹמֹת הַבּוֹא גָּבּוֹא אֲנִי וְאַמֶּךָ וְאַחִיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת
לְךָ אֶרֶצָה וַיִּקְנְאוּ בּוֹ אֶחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדָּבָר
וַיֵּלְכוּ אֶחָיו לְרַעוּת אֶת צֹאן אֲבִיהֶם בְּשֹׁכֵם וַיֹּאמֶר
יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף הֲלוֹא אֶחָיִךְ רַעִים בְּשֹׁכֵם לָכֵן
וְאֲשַׁלְּחֶיךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הֲנִי וַיֹּאמֶר לוֹ כִּי גַּם
רָאִה אֶת שְׁלוֹם אֶחָיִךְ וְאֶת שְׁלוֹם הַצֹּאן וְהַשֶּׁבִּבִי
דָּבַר וַיִּשְׁלַחֵהוּ מֵעַמְקֵי חֲבֵרוֹן וַיָּבֹא שְׁכֵמָה וַיִּמְצָאֵהוּ
אִישׁ וְהִגָּה תַּעֲהָ בַשָּׂדֶה וַיִּשְׁאַלֵהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר
מַה תִּבְקֹשׁ וַיֹּאמֶר אֶת אֶחָי אֲנִי מִבְּקֹשׁ הַגִּידָה
גַּם לִי אֵיפֹה הֵם רַעִים וַיֹּאמֶר הָאִישׁ גָּסְעוּ מִזֶּה כִּי
שָׁמַעְתִּי אֹמְרִים גָּלְכָה דַּתִּיגָה וַיִּכַּךְ יוֹסֵף אֶחָד אֶחָיו
וַיִּמְצָאֵם בְּדַתָן וַיִּרְאוּ אֶת מִרְחֹק וּבִטְרֵם יִקְרַב
אֲלֵיהֶם וַיִּתְגַּכְּלוּ אֶתוֹ לְהַמִּיתוֹ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אֶחָיו

הָגָה בְּעַל הַזְּכָמוֹת הַלֵּזָה בֹּא וְעַתָּה לָכוּ וְגַהֲרָהּ
וְשָׁלְכֶהוּ בְּאֶזְרַת הַבְּרוֹת וְאִמְרֵנוּ זִיָּה רַעָה אֲכַלְתֶּהוּ
וְזָרָאָה מֵהַ יְהִי זְכָמְתִּי